

огнища и задомени най-вече съ туземки, оставали да живеят въкупомъ въ съградени бараки около своя *castrum* и съз се залавяли, при оттегловане или изтичане срока на службата си, на разни занятия. Сборътъ на такива бараки е давалъ това, което римляните наричали *canalae* — място което първоначално е служило по-вече за продавници, отколкото за действителни жилища. Тия *canalae*, умножавани постепенно, карали щото покрайнините на римските лагери да заприличатъ на заселища, а отсетните се обръщали на истински градове: *vici*, *municipiij* и най-послѣ въ колонии.

Такова е въ правдоподобни черти миналото на Сливенъ прѣзъ най-първия римски периодъ на юго-източна България, а въ частности това на Хисарлъка и склоновете му — въ квартала Ново Село и мястността Айвалж-Дере. (Между Айвалж-Дере и върха Атанта има мястност нарѣчена Камена, на югоизтокъ отъ Хисарлъка. По прѣдане, тукъ нѣкога, „въ много старо време“, имало градъ. И действително, въ тая мястност до скоро съ били намирани зидове, разпрѣснати камъни и тухли. Възможно е, отъ многото тукъ камъни, като такива отъ градежъ, тя да си е взела името Камена, Ср. имена на заселища въ България съ корень отъ камъкъ: Каменна-Рикса, Каменето, Каменикъ, Каменица, Каменишка-Скакавица, Каменно-бърдо, Камикъ и т. н., въ Списъкъ на нас. мяста, 1906. Възможно е, че при Камена се е намирало едно отъ послѣдующите на Сливенския *castrum* римски заселища. Интересно е, че между Камена и Сотирското дефиле има мястност, името на която издава сѫщо римски произходъ и начало: Романуша, вѣроятно отъ *Romanus*, собственно или друго латинско име. По-нататъкъ ще видимъ, че Procopius (въ aedif.) при Юстинияна Велики споменува заселище *Κάμυος* въ Тракия). Камена при Сливенъ се споменува дори въ 1305 г. отъ Мануилъ Фила, като градъ, вѣроятно разсипанъ отъ турцитъ.

Римската крѣпост при Сливенъ е била издигната съ цѣль да се държатъ въ респектъ тракийците въ Сливенското и околните нему тракийски заселища. Както е известно, римляните трѣбalo постоянно да воюватъ съ свободолюбивите туземци додѣ сполучатъ да прорѣжатъ гори и планини съ крѣпости и свои заселища.